

ιός κι ο σύντροφός του περπατήσανε μές στο βουνό, και τούτος άνοιξε όλες τις ντουλάπες και τὰ συρτά- ρια, ίσα μὲ πού βρήκε κείνο πού γύρευε : εἶταν ένα κουβάρι ἀπὸ χρυσό νήμα. Ζήτησε νὰ τὸ πάρη δί- χως ἄλλο, κ' ἔταξε τῆς μάγισσας πὼς ἂν ἤθελε νὰ τοῦ δώσει τὸ κουβάρι, θὰ τὴν ἐλευτέρωνε ἀπὸ τὸ κάθισμα. Κεῖνη τοῦ εἶπε πὼς μπορούσε νὰ χάσῃ ὅ,τι κι ἂν εἶχε, ἀλλὰ πὼς δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ τὸ κουβά- ρι, γιατί εἶτανε τῶν τριῶν ἀδερφάδω. Μὰ σὺν ἄκου- σε πὼς θὰ καθότανε κεῖ καρφωμένη ὡς τὴ δεύτερη παρουσία, ἂ δὲν τοῦδινε τὸ κουβάρι, εἶπε πὼς μπο- ρούσε νὰ τὸ πάρη τώρα ἂν τὴν ἐλευτέρωνε. Ὁ σύν- τροφος πῆρε τὸ κουβάρι, ἀλλ' ἀφῆκε πάλι τὴ μά- γισσα στὸ κάθισμα.

Κατόπι περπατήσανε πολλές μέρες περνώντας βουνά, λαγκάδια, δάση κ' ἔφτασαν πάλι μπροστὰ σὲ ἄλλη ράχη θεόρατου βουνοῦ. Γένηκε τὸ ἴδιο ἂ παράλλαχτα καθὼς τις δυὸ πρώτες φορές : ὁ σύντρο- φος χτύπησε, τὸ βουνὸ ἀνοίχτηκε και μέσα στὸ βου- νὸ τὸς ἀμωσε μιὰ μάγισσα μὲ κάθισμα παρακλών- τας τους νὰ καθίσουνε, γιατί θὰ εἶτανε κουρασμένοι. Ἄλλ' ὁ σύντροφος εἶπε : «Νὰ καθίσῃς ἐσὺ ἡ ἴδια!» και κείνη κάθισε. Δὲν πέρασαν πολλές κάμαρες περπατώντας μέσα στὸ βουνὸ κ' εἶδαν ἕνα παλιὸ κα- πέλλο κρεμασμένο σ' ἕνα καρφί πάνω ἀπὸ τὴν πόρ- τα. Αὐτὸ γύρευε κι ὁ σύντροφος· ἀλλ' ἡ μάγισσα δὲν ἤθελε νὰ τὸ στερηθῇ, γιατί εἶτανε τὸ καπέλλο τῶν τριῶν ἀδερφάδων, κι ἂν τὸδινε, θὰ πάθαινε μεγάλο κακό. Μὰ σὺν ἄκουσε πὼς θὰ στεκότανε κεῖ καρφω- μένη ὡς τὴ συντέλειχ τοῦ κόσμου, ἂ δὲν τοῦδινε τὸ καπέλλο, τοῦ εἶπε πὼς μπορούσε νὰ τὸ πάρη, μὲ τὴ συμφωνία νὰ τὴν ἐλευτέρωσῃ. Ὅταν πῆρε τὸ καπέλλο ὁ σύντροφος τὴν πρόσταξε νὰ μείνῃ καθισμένη σὺν τις ἀδερφάδες της.

Σὲ λίγον καιρὸ φτάσανε περπατώντας σὲ μιὰ στενὴ θαλάσσα. Ὁ σύντροφος πῆρε τὸ κουβάρι μὲ τὴ χρυσὴ κλωστή και τὸ πέταξε τόσο δυνατὰ πά- νω στὸ βουνὸ τῆς ἀντικρινῆς ἀκρογιαλιᾶς, πού ξε- ναγύρισε πίσω στὸν ἴδιο, κι ἀφοῦ πολλές φορές τὸ πέταξε και πῆγε κ' ἤρθε, ἀπὸ τὴν κλωστή πού ξε- τυλιγότανε γένηκε ἕνα γιοφύρι. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ γιοφύρι πέρασαν τὸ στενὸ κα' σάνε φτάσανε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὁ ἄθροπος εἶπε στὸν νιὸ νὰ μαζέψῃ τις κλωστὲς τοῦ κουβαρίου ὅσο μπόραγε γρηγορότερα γιατί ἂ δὲν κάνῃς γρήγορα, οἱ τρεῖς μάγισσες θὰ μᾶς φτάσουνε και θὰ μᾶς κάμουνε κομάτια», εἶπε. Ὁ νιὸς ἄρχισε νὰ κουβαρῖζῃ γρήγορα ὅσο πού μπό- ραγε μονάχα τὸ τελευταῖο νήμα εἶχε ἀπομείνει πιά ἀκουβάριστο, ὅταν οἱ μάγισσες φτάσανε τρεχάτες· ριχτήκανε πάνω στὸ νερό, εἶδαν τὸ πέρασμα και χού- μιξαν νὰρπάξουνε τὴν ἄκρη τῆς κλωστῆς, μὰ δὲν μπορέσανε νὰ τὴν κρατήσουν και πνιγῆκανε μές στὸ ρέμα τοῦ στενοῦ.

πηλάκα τῆς λόγιας λαλούμενης κατόπι τῆς γρηφού- μενης. Μᾶς φαίνεται ὅμως δὲν εἶναι δύσκολο τὸ μάν- τεμα, κι ἂ δὲ σφάλλουμε, τὰ πατώματα γινήκανε τόσο πολλά, πού ἄρχισε και τρέμει σοβαρὰ πιά τώ- ρα τὸ χτίριο. Μερικὰ πατώματα μάλιστα γκρεμι- στήκανε κιόλας.

Τὸ συμπέραμά του εἶναι πὼς ἂν και ἀριστουρ- γήματα δὲν ἔβγαλε ὁ δασκαλισμός, προετοίμασε ὁ- μως γλώσσα ἄξια νὰ παραστήσῃ κάθε δημιούργημα μεγαλοφυῆς. Ὡς τόσο ἡ μεγαλοφυᾶ ἀκόμα τάρνιέ- ται τὸ πολυώροφο οἰκοδόμημα, και πλανιῶντας σὺν τῇ δόξῃ μονάχη φορεῖ τὸ χορταρένιο στεφάνι τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ Λαοῦ, και μελετᾶει τὰριθμητα θεῖ- κα παληκάρια του, ἀνώνυμα κι ἄγνωστα τὰ πιάστε- ρα, μὲ μὸλις δυὸ ἢ τρία γλυτωμένα ἀπὸ τὴ λημο- νησιᾶ.

(ἀκολουθεῖ) **ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΟΤΗΣ**

Ἄφοῦ περπατήσαν ἀκόμα κάμποσες μέρες, ὁ σύντροφος εἶπε :

— Κοντεύουμε νὰ φτάσουμε στὸ παλάτι πού βρίσκεται ἡ βασιλοπούλα πού νεireύτηκες, και σὺν πάμε κεῖ, θὰ μῆς μέσα και θὰ πῆς στὸ βουσιᾶ τὸ νεῖρό σου και τὸ σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ σου.

Σὲ λίγο φτάσανε, ὁ νιὸς ἔκαμε κατὰ πού τὸν εἶχε πῆ ὁ ἄλλος και τὸν καλοδεχτήκανε· τοῦ δώτα- νε μιὰ κάμαρα κ' ἔσαν ἄθροπο για νὰ τὸν περετῆ, και τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ τὸν καλίσανε νὰ φῆ στὸ βασιλικὸ τραπέζι. Καθὼς εἶδε τὴ βασιλοπούλα, μὲ μιὰς τῆνὴ γνώρισε : εἶτανε κείνη πού τὴν εἶχε τάξει τὸνεῖρό του. Τῆς ξεμυστηρέυτηκε τὸν πόθο του και κείνη τοῦ ἀπολογήθηκε πὼς τῆς ἄραξε και κείνος και πὼς θὰ τὸν παντρευότανε μὲ τὸ θέλημά της, μὰ πὼς εἶταν ἀνάγκη πρώτα νὰ περάσῃ ἀπὸ τρεῖς δοκιμῆς. Σὺν ἀποφάσανε, τοῦ ἔδωτε ἕνα μαλαματι- νιο φαλίδι και τοῦ εἶπε :

— Ἡ πρώτη δοκιμὴ εἶναι τούτη : πάρε αὐτὸ τὸ φαλίδι, φύλαξέ το και ξαναδόσε μου τὸ αὔριο τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ· δὲν εἶναι δὲ και κανὰ δύσκο- λο πρᾶμα αὐτὸ θαρῶ, εἶπε σουφρώνοντας ἄσκημα τὸ πρότωπό του, μὰ σὰ δὲν τὸ κάμῃς αὐτὸ, θὰ χά- σῃς τὴ ζωῆσου, εἶναι νόμος, θὰ καταδικαστής, θὰ βασανιστής και τὸ κεφάλι σου θὰ περαστῇ σὲ παλ- λούκι, σὺν τῶν ἄλλωνε γαμπρῶν, πού τὰ κρανία τους μπορεῖς νὰ τὰ δῆς ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Ἄθροπινὰ κεφάλια εἶταν' ἔτσι περασμένα ὀλό- γυρα στὸ παλάτι, σὺν πού βλέπει κανεὶς τὸ χυνό- πωρο κάργες νὰ κάθονται πάνω σὲ παλλούκια.

— Φαίνεται πὼς παγίδα στήνουν ἐδῶ μέσα, εἶ- πε μέσα του ὁ νιὸς. Ἄλλ' ἡ βασιλοπούλα εἶτανε τό- σο χαρούμενη και τόσο ζωηρὴ και τόσο παιζογλέντι- σε μαζί του, πού τὸν ἐμέθυσε και τὸν ἔκαμε νὰ ξε- χάσῃ και τὸ φαλίδι και τὸν ἐκούτὸ του· και πάνω στὴ στιγμή τῶν ἐρωτικῶν πκιγνιδιῶνε και στὸ με- θύσι τῆς χαρᾶς τους, τοῦ πῆρε κείνη τὸ φαλίδι, δι- χως νὰ τὸ στοχαστῇ ὁ ἄλλος.

(Στάλλο φύλλο τελιώνει)
ΔΗΜΟΣ ΜΙΤΥΛΗΝΟΣ
ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Νόστιμο εἶταν ἕνα πιστοποιητικὸ πούδωτε ὁ φίλος κ. Εὐνόπουλος στὸ Σαγιῶρ για τὸν «Μητριατῶν» και πού ὁ τελευταῖος τὸ δημοσίεψε μὲ καμάρη στὴν «Ἐστία». Ἐ- μοιαζε τὸ πιστοποιητικὸ τοῦ κ. Εὐνόπουλου παραπολὸ μὲ κείνα πού δημοσιεύονται καθήμενὰ στὲς φημεριῶς για τὰ θ- ματουργὰ χάπια τοῦ Πίγκ.

— Φάτε πιῆτε, μωρ' ἀδέρφια ! Τώρα μὲ τὸν καινούριο ἐκλογικὸ νόμο ἡ Ἀττικὴ θὰ βγάλει 18 βουλευτιδες. Τί ἄλλο θέλουμε !

— Τὰ «Νέα Πανθήναια» πού θὰ παρασταθοῦν τούτες τις μέρες στὴν «Ὀμόνοια» θίγουν ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας, και τὸ γλωσσικὸ και τὴ Σαλώμη και τὴ συνκυβία τοῦ Κιλλομοῖρη, κα' ὅλα ὅλα, πού γίνονται δὴ κ' ἔχουν κάπια σημασία, ἰδίως ἀντιπενταρολογικὴ. Μόνο τὰ δυὸ πνευματικὰ καπὸνια πού γράφανε τὴν καινούρια αὐτὴ φάρα δὲ θίγονται οὔτε μὲ τσιμπίδα.

— Μερικὸι ἀποροῦνε και ρωτοῦνε γιατί ἡ «Ἐστία» ἐν- θουσιάζεται, τώρα και μερικὰ χρόνια μὲ ὅλους τοὺς Ἰ- πουργούς τῶ Ναυτικῶν. Οἱ κύριοι αὐτοί, για νὰ πάφουνε νὰποροῦν, πρέπει νὰ μάθουν πὼς ἡ παντοδύναμη «Ἐστία» τρεῖς πράματα ἔχει ἀποφασίσει νὰ προστατεύει μὲ κάθε θυ- σία της : Τὸ Ναυτικὸ Ἰπουργεῖο, ἡ σωστότερα τὸν Ἰ- πουργὸ τοῦ Ἰπουργεῖου αὐτοῦ, τὸ Παλάτι και τὸ Ἀγ- γλικὸ Ἔθνος.

— Ἄ σὴκώσει καμὰ μέρα ἡ «Ἐστία» τὴν προστασία της ἀπ' αὐτὰ, ἀλοῦμένὸ του, τί ἔχουν νὰ πῆθουν !

— Ἀπὸ ἕνα πικρὸ καλὸ ἄθρο πού δημοσιεύτηκε στὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» για τὴ μευτική τοῦ Καλομοῖρη μαθαίνουμε πὼς ἐπίσημη γλώσσα μᾶς εἶναι ἡ Γαλλικὴ γλώσσα. Πιὸ φαρμακερὴ σάτυρα δὲν μποροῦτε νὰ γραφεῖ για τὴν ἀμυαλοσύνη μας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. κ. Γ. Τα. στὴν Πάτρα και Γ. Κασ. στὴν Ἀλεξάν- τρεια. Λάβαμε τις συνηρομῆς και σὰς εὐχαριστοῦμε. — κ. Ἀλκαῖο ἐπὶ Λευκάδα. Λάβημε και τὰ καινούρια. Για τὰ λ- λο, μὴ σὲ νιζεῖ. — κ. Ε. Υ. Φαίνεται πὼς ὁ Κοιτικὸς τοῦ Νομῆ μόνο για τὰ πρωτότυπα ἔργα θὰ μᾶς μιλήσει. Ὡς τόσο για μεταφράσεις σὺν τῆς «Τεκνόντας» μπορούσε, θαρ- ροῦμε, νὰ μᾶς πει τὴ γνώμη του.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο(δρόμος Ζήνωνα2) πουλιόνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τὸ ἕνα και 1,25 φρ. γρ. για τὸ ἐξωτερικὸ, τὰκόλουθα βιβλία τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τὸνεῖρο τοῦ Γικνοῖρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗ «Ἡλιος και Φεγγάρι»—τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζή- τημα και ἡ Ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννηση» — τοῦ ΕΦΤΑ- ΔΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμοσύνης», «Μαζώγγρα και Βρου- κόλλικες» και «Νησιώτικα Ἱστοριῶς»—τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΑΔΗ «Οἱ σκιές μου»—τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΝΟΡΝ «τὸ Ἀνεχτίμητο» (δρᾶμα)—τοῦ ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατριδα» —τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὸ Παλιὸ και τὸ Καινούρια» —τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιὰ»—τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανὸι και πεθῆμένοι» και «Ὁ Ἄσματος» (δρᾶματα)— τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δάφνης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτεριδῆ)— τοῦ ΒΥΡΠΗΛΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Παργιαλίτη)—τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «Ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Ἡ ΙΑΙΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη, δρ. 2 και φρ. γρ. 2 1/2 για τὸ ἐξωτερικὸ.

Ὁ ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάν- τρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. γρ. 2 για τὸ ἐξωτερικὸ.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κληρώσεις : **29 Ἰουνίου, 26 Ὀκτωβρίου και 31 Δεκεμβρίου**

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1 ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 « κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
411 Κέρδη	»	100
578 Κέρδη	»	50
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		225,000

Γραμμάτια πουλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα και λοιπὰς δημοσίας ἀρχὰς, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθ- μάρας και στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων και τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημεριῶν πρὸς **δραχ. μίαν** ἐκαστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου και τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ